

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **Mgr. V.J., Ph.D.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, za účasti Vodohospodářského zařízení Šumperk, Jílová 6, zastoupeného JUDr. Kamilem Andrée, advokátem se sídlem v Olomouci, Horní nám. 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.2.2012 č.j. ZKI-O-59/1095/2011/34/10, ve věci námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu,

takto:

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 2.2.2012 č.j. ZKI-O-59/1095/2011/34/10 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3.047,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.2.2012 č.j. ZKI-O-59/1095/2011/34/10, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Šumperk ze dne 5.10.2011 č.j. OR-676/2007-809/113, jímž bylo částečně vyhověno námitkám žalobce proti obnovenému katastrálnímu operátu v k.ú. Zábřeh na Moravě.

V podané žalobě žalobce vznesl tyto žalobní body:

- 1) Žalovaný nepřezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu uplatněných námitek, kterých žalobce uplatnil celou řadu. Žalovaný, místo aby se jimi zabýval, v napadeném rozhodnutí zrekapituloval průběh provádění obnovy katastrálního operátu a na konkrétně formulované odvolací námitky nereagoval. Za nejzávažnější žalobce považuje, že se žalovaný nevypořádal s námitkou interpretace důkazu soutiskem rastru katastrálních map správním orgánem I. stupně a rovněž argumentací žalobce, že mapa pozemkového katastru nebyla způsobilým podkladem pro provedení obnovy katastrálního operátu, když mohlo být postupováno pouze novým mapováním. Žalovaný nereagoval ani na námitku žalobce, že střední souřadnicová chyba o hodnotě 0,86 m dokazuje, že došlo k výraznému posunutí hranic. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 23.7.2008 č.j. 3 As 51/2007-84 a s ohledem na závěry v něm učiněné považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
- 2) Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů představují neoprávněný zásah do vlastnického práva žalobce garantovaného čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina). Tento zásah spatřuje žalobce v tom, že k rozdílu ve výměře jeho pozemků došlo v důsledku střední souřadnicové chyby, která dosáhla hodnoty 0,86 m, což odpovídá normě stanovené vyhláškou č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen katastrální vyhláška). Žalobce zdůraznil, že vysokou toleranci střední souřadnicové chyby nastavuje nikoliv zákon, ale pouze katastrální vyhláška. Vlastnické právo však lze omezit pouze zákonem a nikoliv vyhláškou, která je produktem moci výkonné. Jestliže katastrální vyhláška stanoví jako tolerovanou hodnotu střední souřadnicové chyby 1,00 m, umožňuje provést digitalizaci nepřesných, nečitelných a celkově nezpůsobilých katastrálních map a je v rozporu se zákonem a čl. 11 odst. 4 Listiny. Dále žalobce uvedl, že obnovu katastrálního operátu lze provést jen tehdy, pokud kvalita analogové mapy umožňuje přesné převedení hranic do digitalizované mapy, aniž by došlo k jakýmkoliv odchylkám. Tyto podmínky nebyly v daném případě splněny. V další části tohoto žalobního bodu žalobce namítl, že není seznatelné, proč správní orgán I. stupně při vymezení hranic pozemků vycházel jen z vybraných lomových bodů a nevycházel z lomových bodů jiných, když právě na výběru lomových bodů závisí, jak bude provedena vektorizace. Je tak na libovůli a svévoli katastrálního úřadu, kterému z vlastníků a do jaké míry bude odňato vlastnické právo. Žalovaný tuto vadu správního rozhodnutí I. stupně neodstranil, ačkoliv na ni žalobce výslovně poukázal.
- 3) Mapa pozemkového katastru nebyla způsobilým podkladem pro obnovu katastrálního operátu pro svou nečitelnost a nižší přesnost. Mapa má měřítko 1:2880, je špatně čitelná, přesnost zakreslení hranic je nízká, což je důsledkem velikosti měřítka mapy. Katastrální mapa obnoveného katastrálního operátu v roce 2007 má měřítko 1:1000. Jak vyplývá

z katastrální vyhlášky, je přesnost souřadnicového určení podrobného bodu stanovena u map o měřítku 1:2880 s odchylkou 0,5 m a více. Jedná se o nejnižší kvalitu určení podrobných bodů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se při obnově katastrálního operátu vycházelo z mapy pozemkového katastru a částečně z technickohospodářského mapování (dále jen THM) dokončeného v roce 1970. Pro doplnění parcel ve zjednodušené evidenci do mapy obnoveného katastrálního operátu však mohla být použita pouze ta mapa, která v nezměněné podobě zachycovala vlastnické hranice, což je mapa bývalého pozemkového katastru. THM sledovalo výlučně vztahy užívatelské a nesloužilo k obnově katastrálního operátu. Žalobce poukázal na ust. § 90 odst. 3 katastrální vyhlášky, podle kterého pozemky ve zjednodušené evidenci mohou být doplněny do katastru pouze na základě obnovy katastrálního operátu novým mapováním nebo na základě výsledků pozemkové úpravy a uvedl, že dosavadní katastrální mapa nebyla způsobilým podkladem. Rovněž poukázal na ust. § 13 odst. 4 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, v platném znění (dále jen katastrální zákon), podle něhož se do katastrální mapy doplní parcely evidované zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita jejich původního zobrazení. Podle žalobce tak obnova katastrálního operátu mohla být provedena pouze na podkladě výsledků pozemkové úpravy.

- 4) Žalobce považuje za neopodstatněný názor žalovaného, že žalobce měl prokázat vadu katastrálního operátu, když žalovaný v tomto převrací důkazní břemeno, které pro něj vyplývá z ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád). Podle žalobce jeho tvrzení o nesprávném zobrazení hranic parcel je podloženo důkazy provedenými v řízení před správním orgánem I. stupně (soutisk katastrálních map). Žalobce nemá povinnost nechat zhotovit posudek či zeměměřický záznam, takový postup by byl v rozporu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu. Žalovaný nevyvrátil provedenými důkazy názor žalobce ohledně nezpůsobilosti mapy pozemkového katastru k digitalizaci a názor ohledně chybného zobrazení hranic parcel v obnoveném katastrálním operátu.
- 5) Žalobce nesouhlasí s hodnocením důkazů soutiskem analogové mapy s digitalizovanou mapou, jak je provedl správní orgán I. stupně, když uvedl, že hranice byly přeneseny korektně. Podle žalobce naopak ze soutisku map vyplývá, že hranice parcel se nepřekrývají a nejmarkantnější rozdíl je v případě hranice mezi pozemkem parc. č. 4100/1 (dříve 784/2) a č. 4100/2. Výrazně jsou posunuty i hranice souběžných pozemků parc. č. 4103/5 a 4103/2. Soutisk map je značně nečitelný, což snižuje vypovídací hodnotu tohoto důkazu. Důkaz neslouží k prokázání, že hranice parcel byly přeneseny přesně a že mapa pozemkového katastru byla způsobilým podkladem. Žalobce dále vyslovil v tomto žalobním bodě nesouhlas s vyhodnocením dalšího podkladu správním orgánem I. stupně, a to soutiskem platné digitální katastrální mapy s rastrovým obrazem katastrální mapy platné před obnovou, neboť katastrální mapa platná bezprostředně před obnovou není relevantní ve vztahu k pozemkům, které byly doplněny do souboru geodetických informací ze zjednodušené evidence. Ze soutisku založeného ve spise pod č.j. OR-676/2007-89/106 vyplývá, že hranice parcel vyznačené v katastrální mapě platné do okamžiku obnovy katastrálního operátu nekorelují s hranicemi parcel obnoveného katastrálního operátu, především v případě hranic mezi pozemky parc. č. 4100/1, 4100/2 a 4100/7 (červená čára se nepřekrývá s černou). Názor správních orgánů obou stupňů, že došlo ke korektnímu přenesení hranic parcel dosud evidovaných zjednodušeným způsobem, je proto v rozporu s obsahem správního spisu.
- 6) Katastrální úřad v rámci obnovy katastrálního operátu změnil geometrické určení parcely, které je závazným údajem katastru nemovitostí, čímž byla zvýšena výměra pozemku parc. č. 4100/2 z 2 166 m² na 2 193 m², a to na úkor pozemků ve vlastnictví žalobce. Úprava hranic pozemku z důvodu údajné věcné chyby záznamu podrobného měření změn z roku 1982 je nepřípustná už proto, že tento pozemek byl vymezen oddělením od dosavadních pozemků a vlastnictví k němu bylo převedeno na třetí osobu v době, kdy

předchůdci žalobce byli protiprávně zbaveni vlastnictví k těmto pozemkům a s převodem této části pozemku nikdy nesouhlasili. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť se ani k této odvolací námitce v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil.

- 7) Žalovaný opětovně argumentoval tím, že výměra pozemku není závazným údajem katastru nemovitostí (§ 20 katastrálního zákona), ačkoliv je to v rozporu s názorem Krajského soudu v Ostravě vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku ze dne 27.10.2009 sp. zn. 22Ca 341/2008. Pro posouzení otázky, zda změnou výměry pozemků v důsledku obnovy katastrálního operátu došlo k zásahu do vlastnického práva, je zcela nerozhodné, že výměra pozemku není závazným údajem katastru. Žalobce byl změnou výměry parcel zkrácen na svém právu, když předmětné pozemky pronajal zemědělskému družstvu bez možnosti jednostranně změnit smlouvu a výše nájmu je stanovena za 1 m². Snížením výměry došlo ke snížení nájemného a zásahu do majetkové sféry žalobce.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že posouzení otázky, zda kvalita zobrazení parcel v mapě pozemkového katastru, která je využita jako podklad pro doplnění parcel evidovaných zjednodušeným způsobem, je plně v kompetenci katastrálního úřadu. Žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, které by žalovaný jako odvolací orgán při svém rozhodování nezkoumal či mu nebyly známy, a proto žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v němž jsou obšírně a do detailu odůvodněny veškeré skutečnosti i provedené důkazy, které jsou řádně a přehledně doloženy ve správním spise a s nimiž se žalobce seznámil před vydáním rozhodnutí a vyjádřil se k nim. Žalovaný neshledal chyby ve zobrazení vlastnických parcel v prvostupňovém rozhodnutí, tedy nezjistil chyby v geometrickém určení hranic parcel a ani žalobce nepředložil žádný výsledek zeměměřické činnosti (geometrický plán nebo geometrický plán na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemků - § 19a a § 19 katastrálního zákona), který by relevantním způsobem zpochybnil geometrické určení hranic parcel v obnoveném katastrálním operátu a případnou chybu dovozuje z použití nekvalitního mapového díla. Tvzení žalobce, že střední souřadnicová chyba je excesivním a nepřijatelným zásahem do jeho vlastnictví, žalovaný označil za účelové a ničím nepodložené tvrzení. Touto otázkou se zabýval podrobně správní orgán I. stupně na str. 12 odůvodnění svého rozhodnutí. Žalobce v průběhu správního řízení neoznačil žádnou konkrétní část hranice parcel v jeho vlastnictví, která by z jeho pohledu byla chybně zobrazena. Žalovaný zdůraznil, že při šetření na místě žalobce neukázal, kde probíhá vlastnická hranice, jak je uvedeno v protokolu o ohledání hranic pozemku parc. č. 4103/5, která byla do digitální katastrální mapy doplněna při obnově katastrálního operátu přepracováním. Žalovaný v obecné rovině doplnil, že v rozhodnutích vydaných katastrálními úřady a zeměměřickými a katastrálními inspektoráty podle § 16 katastrálního zákona správní orgány nerozhodují o existenci či neexistenci vlastnického práva. K významu rozhodnutí vydaných orgány zeměměřictví a katastru nemovitostí ve věci opravy chyby se vyjádřil v minulosti i Ústavní soud, a to např. ve svém nálezu sp. zn. II.ÚS 229/01. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen

s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 23.11.2007 námitku proti obnově katastrálního operátu, v níž vyjádřil pochybnost, že mapa pozemkového katastru včetně lomových bodů je dostatečně podrobná, přesná a čitelná, aby byla způsobilá k digitalizaci při obnově původního operátu a namítl, že při digitalizaci hranic parcel, které jsou v jeho vlastnictví, došlo ke snížení jejich celkové výměry o 410 m². Téhož dne správní orgán I. stupně (dále jen katastrální úřad) vyrozuměl účastníky o zahájení řízení o námitkách vůči obnovenému operátu. Dne 21.12.2007 pod č.j. OR-676/2007-809/19 vydal katastrální úřad rozhodnutí, jímž námitku žalobce zamítl. V odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 18.3.2008 sp. zn. ZKl-O-7/73/2008/34 z procesních důvodů a věc byla vrácena katastrálnímu úřadu k dalšímu řízení. V dalším řízení pak byli účastníci řízení vyzváni, necht' se vyjádří k podkladům rozhodnutí, čehož žalobce využil podáním ze dne 23.5.2008, kde zopakoval, že při digitalizaci katastrální mapy zachycující dotčené pozemky byla mapa mechanicky napínána či jinak upravována a v důsledku této manipulace mohlo dojít ke zkreslení vlastnických hranic, což je zcela nepřipustné. Navrhl provedení důkazu porovnáním souřadnic lomových bodů týkajících se dotčených parcel podle mapy pozemkového katastru a mapy obnoveného katastrálního operátu, popř. , aby byl proveden podobný důkaz, jímž lze prokázat přesnost přenesení bodů tvořících vlastnickou hranici parcel z mapy pozemkového katastru do digitalizované mapy. Dále žádal o přesné zakreslení vlastnických hranic dotčených parcel podle mapy pozemkového katastru do mapy obnoveného katastrálního operátu v měřítku mapy obnoveného katastrálního operátu a provedení důkazu srovnávací mapou. Rozhodnutím ze dne 6.6.2008 č.j. OR676/2007-809/60 rozhodl správní orgán I. stupně tak, že námitce žalobce proti zobrazení vlastnické hranice pozemku p.č. 4089/1 a hranice mezi pozemky p.č. 4097/2 a p.č. 4100/7 vyhověl. Ve zbývajících částech námitky zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že s přihlédnutím k vyjádření žalobce ze dne 23.5.2008 opětovně přezkoumal a porovnal zobrazení hranic pozemků zjednodušené evidence v souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru se zobrazením hranice v mapě dřívějších pozemkových evidencí a shledal, že předmětné parcely byly do grafického počítačového souboru převedeny určením souřadnic podrobných bodů, tj. lomových bodů hranic parcel, korektní vektorizací rastrových souborů, takže při novém geometrickém a polohovém určení se vlastnická hranice nezměnila. U části pozemku zjednodušené evidence p.č. 775 s výměrou 35m² a p.č. 784/1 s výměrou 41 m² katastrální úřad zjistil nekorektnost vektorizace rastrových souborů, kdy části předmětných pozemků zjednodušené evidence, které představovaly část pozemku p.č. 4089/1 nebyly do grafického počítačového souboru převedeny v souladu s jeho vlastnickou držbou, což zapříčinil nepřesný zápis rozhodnutí Okresního úřadu Šumperk, Okresního pozemkového úřadu, ze dne 27.5.1998 č.j. 745/3978/98/4, kterým byly shora uvedené pozemky žalobci vydány. Současně bylo zjištěno, že napojení jednoho z podrobných bodů na stávající pozemek p.č. 4098/1 nebylo provedeno v souladu s pokyny pro vedení katastrální mapy, takže hranice mezi pozemky p.č. 4097/2 a p.č. 4100/7 nebyla v katastrální mapě zobrazena korektně. Na základě uvedeného pak katastrální úřad námitce proti zobrazení vlastnické hranice u části pozemků zjednodušené evidence p.č. 775 a p.č. 784/1, které představují část pozemku p.č. 4089/1 a námitce proti zobrazení hranice mezi pozemky p.č. 4097/2 a p.č. 4100/7 vyhověl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 25.9.2008 č.j. ZKl-O-62/317/2008/34, který byl na základě žalobcem podané správní žaloby zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.10.2009 č.j. 22Ca 341/2008-39, který nabyt právní moci dne 3.12.2009. Věc byla současně vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. V dalším řízení správní orgán I. stupně doplnil správní spis o další podklady pro vydání rozhodnutí a komentář k doplněným podkladům, kde objasnil provedenou kontrolu výměr a kontrolu použité metody vektorizace rastrového obrazu pozemků a vyjádřil se k námitkám žalobce. Žalobce se písemně vyjádřil k podkladům rozhodnutí podáním ze dne 5.5.2010. V důsledku vyjádřených pochybností žalobce, že hranice parcel nemohou být v terénu zjištěny, správní orgán I. stupně přistoupil k provedení důkazů ohledáním na místě, o němž byl dne 7.7.2010 sepsán protokol o ohledání. Následně se žalobce písemně vyjádřil k místnímu šetření a navrhl provedení dalších důkazů. Správní orgán I. stupně doplnil spis o další podklady pro vydání rozhodnutí, a to soutisk katastrální mapy platné ke dni 21.7.2010 s rastrovým obrazem mapy pozemkového katastru ze dne 21.7.2010, kopie katastrální mapy ze dne 21.7.2010 a kopie neměřického záznamu č. 4389/242/2008, identifikaci parcel ze dne 21.7.2010 a výpis z katastru nemovitostí LV č. X ze dne 21.7.2010. Dne 18.8.2010 se žalobce na základě výzvy správního orgánu I. stupně seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí. K podkladu pro vydání rozhodnutí – soutisku mapy pozemkového katastru a mapy obnoveného katastrálního operátu se žalobce vyjádřil ve svém písemném podání doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 19.9.2011. Následně se správní orgán I. stupně k námitkám žalobce vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to nejprve k vysvětlení svého stanoviska ve věci částečně zamítnuté námitky na str. 10 – 17 prvostupňového rozhodnutí a dále k námitkám žalobce pod body 1) až 8) na str. 17 – 19 prvostupňového rozhodnutí. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno dne 5.10.2011 pod č.j. OR-676/2007-809/113. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání obsahově obdobné následně podané správní žalobě. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Klíčovou právní otázkou v posuzované věci je, zda se žalovaný dostatečným způsobem vypořádal s odvolacími námitkami žalobce, resp. důvodnost 1) žalobního bodu, podle něhož se žalovaný nevypořádal s konkrétně formulovanými odvolacími námitkami. Jak

již bylo shora uvedeno, odvolací námitky jsou v podstatě totožné s následně vznesenými žalobními body tak, jak jsou vymezeny na str. 2 – 4 tohoto rozsudku. Obdobným způsobem žalobce formuloval také námitky vznesené v rámci prvostupňového řízení, s nimiž se správní orgán I. stupně velmi podrobně vypořádal v prvostupňovém rozhodnutí. Odvolací námitky oproti námitkám vzneseným v řízení před správním orgánem I. stupně pak žalobce rozšířil o nesouhlas s argumentací, kterou se s nimi vypořádal prvostupňový správní orgán.

K obsahu a rozsahu odůvodnění správního rozhodnutí v návaznosti na § 68 odst. 3 správního řádu se váže bohatá a konstantní judikatura správních soudů. NSS v usnesení rozšířeného senátu ze dne 19.2.2008 č.j. 7 Afs 212/2006-74, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1566/2008 judikoval, že smyslem a účelem odůvodnění je především ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli. Z odůvodnění rozhodnutí proto musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za nedůvodné nebo vyvrácené, resp. proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem řízení za nerozhodné či nesprávné. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je doložit správnost a zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jednou z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Nejen správní orgán I. stupně, ale také odvolací správní orgán je povinen v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu vypořádat se s námitkami účastníků řízení, resp. námitkami odvolacími, přičemž z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 23.7.2009 č.j. 9 As 71/2008-109).

V posuzované věci četné, obsáhlé a zcela konkrétní odvolací námitky žalobce zůstaly napadeným rozhodnutím žalovaného zcela nevypořádány. Napadené rozhodnutí neobsahuje úvahy, na základě nichž by dospěl žalovaný k závěru vyjádřenému ve výroku napadeného rozhodnutí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí po obsáhlé konstatační části a vyhodnocení formálních náležitostí podaného odvolání na str. 8 napadeného rozhodnutí dostal k vlastnímu vyjádření, v němž nejprve odkázal na obšírné a detailní posouzení veškerých skutečností a provedených důkazů správním orgánem I. stupně, aby následně přistoupil k zopakování některých „skutečností, které vedly katastrální úřad k vyjádřenému stanovisku v rozhodnutí“ (str. 8 odst. 2 napadeného rozhodnutí). Následuje další rekapitulace postupu a úvah správního orgánu I. stupně a následná konstatace na str. 9 – 10 napadeného rozhodnutí, v níž je uvedeno, že tvrzení žalobce, že katastrální úřad vycházel z vadného katastrálního operátu, není doloženo žádným výsledkem zeměměřické činnosti, z něž by byla zřejmá nějaká další chyba, dále, že ve smyslu ust. § 20 katastrálního zákona není výměra pozemků závazným údajem katastru a dále, že žalobce nedokázal na výzvu katastrálního úřadu sám určit průběh hranic v terénu s tím, že za takové situace, zvláště když není v dokumentaci katastrálního úřadu uložen ani žádný výsledek zeměměřické činnosti, podle kterého by mohly být hranice pozemků doplněny, nelze než zobrazení hranic převzít z předchozí mapy pozemkového katastru. V závěru žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ke vztahu evidence nemovitostí v katastru a vlastnickému právu k pozemkům.

Na základě shora uvedeného krajský soud v souladu s konstantní judikaturou NSS vyhodnotil, že napadené rozhodnutí zcela postrádá správní úvahy, jimiž by se žalovaný vypořádal s jednotlivými odvolacími námitkami vznesenými žalobcem. Napadené rozhodnutí je tak v hrubém rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož odůvodnění správního rozhodnutí představuje neopomenutelnou kategorii, která zajišťuje, aby byl adresát rozhodnutí odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci (srov. rozsudek NSS ze dne 12.5.2010 č.j. 8 As 60/2009-73). Napadené rozhodnutí je také v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neboť žalovaný jako odvolací orgán nedostál své povinnosti přezkoumat správnost prvostupňového rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek. Skutečnost, že žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které je bezesporu velmi podrobné a obsažné, nelze považovat za zákonný způsob vypořádání se s odvolacími námitkami. Tím by byla pouze vlastní (byť na závěry správního orgánu I. stupně navazující) úvaha odvolacího orgánu ke každé jednotlivé odvolací námitce. V důsledku vadného postupu žalovaného je napadené rozhodnutí zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Na základě uvedeného shledal krajský soud důvodným I. žalobní bod.

Jelikož další žalobní body lze skutkově a právně ztotožnit s odvolacími námitkami, neshledal krajský soud s ohledem na shora vyslovený právní závěr za dané procesní situace důvod zabývat se dalšími žalobními body, když to považuje za předčasné. Podmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečné určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se odvolací orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu náležitě vypořádá s jednotlivými námitkami účastníků řízení (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7.11.2011 č.j. 9 Ca 228/2009-68). Jelikož v posuzované věci taková podmínka splněna nebyla, nemůže krajský soud předjímat jakékoliv závěry, neboť by tím zasahoval do pravomoci správních orgánů.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly zaplacením soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a zaplacením poštovního ve výši 47,- Kč. Celková částka nákladů řízení tak činí 3.047,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.).

Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, anebo na návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. Podle obsahu soudního spisu taková situace v posuzované věci nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 29. května 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu